

CINE ZICEȚI VOI CĂ SUNT EU? 5. Cu ce să asemănăm Împărăția lui Dumnezeu?

23 august

Intro. Revoluția din 1989: anticiparea (spirală descendentă pe care a mers regimul comunist încă de la început, opresiunea și contactul direct cu ea, dizidenții, Radio Vocea Americii, Europa Liberă), grade de participare, emoția, așteptările, împlinirile, bucuria și regretele, amintirile, reflexiile.

El (Isus) zicea: „S-a împlinit vremea! **S-a apropiat Împărăția lui Dumnezeu!** Pocățiți-vă și credeți în Evanghelie!“ **Marcu 1:15**

1. Cum operează Împărăția lui Dumnezeu, cum arată sfera Sa de stăpânire? Cum ia naștere, cum se extinde, cum afectează ea lumea în care a venit Isus?
2. Natura Împărăției și a Domnului ei - din pildele lui Isus.
3. Ce este Împărăția? Un sistem pe care Isus l-a instaurat, prin care Isus vine, ne rezolvă problema păcatului și ne asigură veșnicia cu Dumnezeu? Deși asta se pare că cred cei mai mulți dintre creștini, nu doar asta a făcut Isus. Și asta se vede cel mai bine din pildele folosite de Isus pentru a descrie natura Împărăției lui Dumnezeu. Prin Isus, Dumnezeu lui Israel, Creatorul Universului a acționat pentru răscumpărarea și readucerea lumii sub domnia Sa.
4. Câte o trăsătură a Împărăției.
 - a. Împărăția lui Dumnezeu este despre Domn, popor (oameni), nu sisteme omenești. Ea este o realitate care amprentează sistemele lumii, conviețuiește cu ele, dar le afectează direct și indirect, nu le lasă așa cum le-a găsit.
 - b. Anunțul lui Ioan, anunț referitor la un împărat. Anunțul lui Isus, anunțul referitor la Împărăția Sa, la domeniul Său.
 - i. Așa cum este scris în Isaia, profetul : „Iată, îl trimit înaintea feței Tale pe mesagerul Meu, care-Ți va pregăti calea, un glas al celui

ce strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările!»
Marcu 1:2-3

c. Pilda semănătorului.

- i. Isus a început din nou să dea învățătură lângă mare. În jurul Lui se adunase o mare mulțime de oameni, astfel că El S-a urcat într-o barcă și S-a așezat acolo, pe mare; întreaga mulțime se afla lângă mare, pe țărm. El îi învăța multe lucruri în pilde și, în învățătura Lui, le spunea: „Ascultați! Iată, semănătorul a ieșit să semene. În timp ce semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum, unde au venit păsările și au mâncat-o. Alta a căzut pe loc stâncos, unde nu avea pământ mult. A încolțit repede, din cauză că nu avea pământ adânc, dar, când a răsărit soarele, a fost arsă și, fiindcă nu avea rădăcină, s-a uscat. Alta a căzut între spini, iar spinii au crescut și au sufocat-o, așa că nu a dat rod. Dar altele au căzut într-un pământ bun și au dat rod, înălțându-se și crescând: una a adus treizeci, una șizeci și una o sută.“ **Marcu 4:1-8**
- ii. Relația cu Cuvântul, cu adevărul.
- iii. Evanghelia are putere de germinare, este puterea lui Dumnezeu (Romani)
- iv. Biserică și Împărăție.
- v. Generozitatea semănătorului (a semănat peste tot),
- vi. Relația cu Cuvântul se poate îmbunătăți acolo unde nu suntem încă un teren roditor.

d. Pilda candeliei.

- i. El le-a mai zis: „Oare se aduce candela ca să fie pusă sub un obroc sau sub un pat?! Nu este adusă ea ca să fie pusă pe un sfeșnicar? Căci nu este nimic ascuns care nu va fi dezvăluit și nu este nimic tănuit care nu va ieși la iveală. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă! **Fiți atenți la ceea ce auziți!** Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura și vi se va adăuga! Căci celui ce are, i se va da, însă de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are.“ **Marcu 4:21-25**
- ii. Riscul lipsei de integritate și de relevanță.

e. Pilda seminței care crește.

- i. El a mai zis: „Împărăția lui Dumnezeu este ca un om care aruncă sămânță în pământ. Fie că el doarme, fie că se scoală, zi și noapte, **sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. Pământul rodește de la sine** – mai întâi firul verde, apoi spicul, iar apoi grâu deplin în spic. Când rodul este copt, trece imediat secera prin el, pentru că a sosit secerișul.“ **Marcu 4:26-29.**
- ii. Dumnezeu a dat **legi ale creșterii**, legi care se aplică peste tot și au efect acolo unde există condițiile necesare creșterii. Ne putem aștepta ca într-o persoană sau într-o comunitate aflate într-o **relație fructuoasă** cu Cuvântul, cu adevărul, să aibă loc **creșterea, rodirea și multiplicarea.**
- iii. Desigur, acolo unde nu au loc cele trei de mai sus, trebuie să ne punem întrebări serioase.

f. Pilda bobului de muștar.

- i. El a mai zis: „Cu ce să asemănăm Împărăția lui Dumnezeu sau prin ce pildă s-o descriem? Ea este ca un bob de muștar, care, atunci când este semănat în pământ, este mai mic decât toate semințele de pe pământ, dar după ce este semănat, el crește, ajunge mai mare decât toate legumele și face ramuri mari, așa încât păsările își pot face cuibul la umbra lor.“ Și prin multe astfel de pilde, El le vestea Cuvântul, după cum erau ei în stare să-l înțeleagă. Nu le vorbea fără să folosească pilda. Dar când era doar El cu ucenicii Lui deoparte, le explica toate lucrurile. **Marcu 4:30-34**
- ii. **Creșterea oferită de Dumnezeu Împărăției este benefică chiar și celor care nu sunt parte a acesteia.**

g. Pilda viticultorilor.

- i. Apoi a început să le vorbească în pilde: – Un om a plantat o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc și a construit un turn de pază. Apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o călătorie. La vremea potrivită a trimis un sclav la viticultori ca să ia de la ei din roadele viei. Viticultorii însă l-au apucat, l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. Stăpânul a trimis apoi la ei un alt sclav, dar

și pe acela l-au lovit peste cap și l-au umilit. A trimis apoi un altul, dar pe acela l-au omorât, și apoi încă mulți alții, dintre care pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât. Singurul pe care-l mai avea era un fiu preaiubit. În cele din urmă, l-a trimis la ei, zicând: „Pe fiul meu îl vor respecta!“ Dar viticultorii aceia și-au zis între ei: „Acesta este moștenitorul! Haideți să-l omorâm și moștenirea va fi a noastră!“ Și l-au apucat, l-au omorât și l-au scos afară din vie. Așadar, ce va face stăpânul viei? El va veni și-i va nimici pe viticultori, iar via o va da altora. N-ați citit cuvântul acesta în Scriptură: „Piatra pe care au respins-o zidarii a devenit Piatra din capul unghiului. Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri!“? Ei căutau să pună mâna pe El, dar le-a fost frică de mulțime; căci știau că împotriva lor spusese Isus pilda. Așa că L-au lăsat și au plecat. **Marcu 12:1-12**

- ii. Responsabilitatea mare care cade asupra celor cărora li s-a arătat Cuvântul (Romani 2), dar care l-au respins constant (unii mergând până la anihilarea mesagerilor adevărului).

h. Isus în discuția cu Pilat: **versiuni diferite ale adevărului, autorității, puterii/domniei.**

- i. Dis-de-dimineată, conducătorii preoților au ținut imediat sfat împreună cu bătrânii, cărturarii și întreg Sinedriul. Apoi, după ce l-au legat pe Isus, l-au dus și l-au dat pe mâna lui Pilat. Pilat l-a întrebat: – **Ești Tu Împăratul iudeilor?** Isus, răspunzându-i, a zis: – **Tu o spui!** Conducătorii preoților îl acuzau de multe lucruri. Pilat l-a întrebat din nou: – Nu răspunzi nimic? Uite de câte lucruri Te acuză ei! Dar Isus n-a mai răspuns nimic, astfel că Pilat era uimit. Pilat le elibera la fiecare sărbătoare un prizonier pe care-l cereau ei. Era unul numit Barabba, închis împreună cu răsculații care săvârșiseră o crimă în timpul răscoalei. Mulțimea a venit și a început să-i ceară lui Pilat să facă ceea ce făcea de obicei. Pilat le-a răspuns, zicând: – Vreți să vi-l eliberez pe Împăratul iudeilor? Căci știa că din invidie îl dăduseră conducătorii preoților pe mâna lui. Însă conducătorii preoților au incitat mulțimea să ceară să le elibereze mai bine pe Barabba. Pilat, răspunzând iarăși, le-a zis: – Și atunci ce doriți să fac cu Cel pe Care-l numiți Împăratul

iudeilor? Ei au strigat din nou: – Răstignește-L! Pilat i-a întrebat: – Dar ce rău a făcut? Însă ei strigau și mai tare: – Răstignește-L! Și astfel, Pilat, dorind să facă pe placul mulțimii, le-a eliberat pe Barabba, iar pe Isus, după ce a pus să-L biciuiască, L-a dat să fie răstignit. **Marcu 15:1-15**

- ii. Cei doi vorbesc despre aceleași lucruri, dar din perspective total diferite. Pilat fie e sincer interesat de adevăr, putere (Ești Tu Împăratul iudeilor?), domnie, fie este un politician sarcastic și prea sigur de puterea pe care i-o conferă Imperiul Roman, al cărui slujbaș este.

“There is not a square inch in the whole domain of our human existence over which Christ, who is **Sovereign over all**, does not cry: ‘Mine!’” (Quote from Kuyper’s inaugural address at the dedication of the Free University. Found in *Abraham Kuyper: A Centennial Reader*, ed. James D. Bratt (Eerdmans, 1998), 488)